

DE POSTRIJDER

DER PROVINCE LIMBURG.

Abonnement

Drie maal per week 6 francs per jaar.
 Twee " " " 4 " " " " "
 Een " " " " " " " " " " "
 Een blad afzonderlijk 1 25 centimen.
 De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
 Aankondigingen 1 25 centimen per drukregel.
 Reclamen, vermissen en andere artikelen vooraan
 of midden in het blad : 1 fr. den drukregel.

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De **Postrijder** verschijnt 's dinsdags, 's dondersdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, **grote Markt, n° 37-39, te Tongeren.**

De personen die een abonnement op den **Postrijder** nemen voor het jaar 1887, zullen het blad gratis ontvangen van den dag hunner inschrijving tot den 1° januari aansluitende.
 De prijs, vooraf betaalbaar, blijft bepaald als volgt :
 Driemaal per week **fr. 6.00**
 Tweemaal " " " **5.00**
 Zondags alleen **4.00**

TONGEREN, 11 DECEMBER.

Van alles wat.

Wij hebben in ons laatste nummer den altijd groeienden afkeer van het land tegen het wetsontwerp d'Oultremont aan onze lezers te kennen gegeven. Deze werk hebben nog op verschillende punten van het land metingen plaats gehad om het vraagstuk van den verplichtenden soldatendienst te bespreken. Volgens de tijdingen die wij ontvangen, is men overal eenparig geweest om zich tegen alle verzwaring van den gedwongen soldatendienst te verklaren. Het land doet verstaan dat het noch van den persoonlijke dienst, noch van de afschaffing van de plaatsvervangende of *remplacement* hooren wil.

De **Postrijder** heeft verleden zaterdag aan zijne lezers den inhoud van het wetsontwerp d'Oultremont en de redenen waarvoor het land zich zo ernstig er tegen opzet, mitgeleed. Ook zullen wij daar heden niet meer op terug komen.

Iets aardig toch, dat is hoe de gansche koninklijke omgeving zich aan onze ievrigere werking overgeeft, om het ontwerp d'Oultremont te doen gelukken ! Al wat van kort of van verre aan den koning of aan het hof raakt, is militarist in de ziel. In de ministerieele salons, zoowel als aan het hof, gebruiken de groote dames al baren invloed om partijgangers aan het ontwerp van den brusselschen volksvertegenwoordiger aan te werven.

Een vraagstuk van den **Postrijder** : Indien die dames gedwongen waren hare zonen naar de kazernes te zenden, waar deze jaren lang een verpestende lucht moeten inademen en eenen slechtzinnigen moeten verrichten, zouden zij dan nog zoo hevig zijn om den persoonlijke soldatendienst aan te bevelen ? Belden zij zich dan de trouwen niet in welke brave kristene moeders zullen storten wanneer hare zonen naar zullen ontrukt worden om naar de kazerne geleid te worden ?

Ons dunkt dat die dames hier een rol spelen die noch haren stand noch haar geslacht betaan. Eene volledige onthouding zou veel beter van pas komen.

Ziehier, lezers, het echt vaderlandslievend antwoord dat steer dagen een politiek man aan den koning, nopens den verplichtenden soldatendienst gaf :

« *Wenna, ja, Sire, zegde hij, de plaatsvervangende heeft een groot gebrek, 't is te zeggen, dat elk er geen gebruik kan van maken. Hiertegen is maar een enkel middel : de lusing afschaffen en elk vrij te laten een loopbaan in den militairen dienst te zoeken, zooda als het geval in Engeland is.* »

Had deze politieke man niet heel en gansche gelijk ?
 En dat men ons dan niet kome vertellen dat er geen soldaten meer zullen zijn als iedereen de vrijheid zal hebben den militairen dienst in te treden of niet. De fetsen bezijnen ons immers juist het tegenovergestelde. Zoudt zij wel kunnen raden, hemende lezers, hoewel jongens zich dit jaar als *remplacements* aangeboden hebben ? Neen, niet waar ? Wel er waren er, dit jaar alleen, zeven maal meer als men er kon aannemen. Sterk niet waar ?

Het is dus maar flauwe praat te beweren dat er gebrek aan vrijwillige soldaten zou zijn. Dat men

de vrijwilligers behoorlijk betaale, dat men den soldaat een toekomst schenke en wij zijn overtuigd dat, door den slechten tijd dien wij beleven, duizende en duizende mannen zullen gevonden worden, die hedenlaags zonder werk zijn en die het zich een geluk zouden achten onder zulke voorwaarden den militairen dienst in te treden.

Overigens schijnt ons de dag van heden slecht uitgekozen om den verplichtenden soldatendienst door onze kristene bevolking te doen aannemen. Gelijk de **Postrijder** het over eenige weken gemeld heeft, is de lijst der belgische vrijzetselaars of *franc-maçons* verschenen. En wat vinden wij daar in ? Het vijfde deel der logie bestaat uit officieren van het leger ! Bewijst dit niet genoeg, hemende lezers, wat de kristene ouders van een leger dat alzo samengesteld is, moeten verwachten ? Hadde de verplichtende soldatendienst een nut, hetgeen tot vandaag wij verhooren is van bevestigd te zijn, dan moesten wij, katholieken, ons toch ernstig tegen dit stelsel verzetten met te denken welk een school van bederfen godsdiensaat een leger, waarin de vrijzetselary zoo sterk is, voor onze kinderen zou zijn.

Wij zullen niets nieuws aan onze lezers leeren met hun te zeggen dat de verplichtenden soldatendienst een eisch der socialisten en der revolutionnaires is, juist gelijk het algemeen stemrecht. Als men die juustens hoort redeneeren, dan zou men zeggen dat de verplichtende soldatendienst het algemeen stemrecht van een volk voor altijd gelukkig maken. Wel, bij onze geburen van Frankrijk, daar bestaan en de verplichtende soldatendienst en het algemeen stemrecht. Is daarvoor de fransche man gelukkiger dan wij ? Bestaat er geene crisis in Frankrijk, verdient de werkmán er meer dan bij ons en zijn er geene donkere wolken in den politieke hemel ? Verre van daar, lezers van den **Postrijder**, en hetgeen er over niet langer dan acht dagen in de fransche kamer voorgervallen is, tijdens de bespreking van de begroeting, wanneer het ministerie Freycinet omvergoorpen is, laat ons genoeg zien dat het daar ook nog verre is van plus uit te zien.

Duitschland is voorreker ene der grootste militaire machten van gansche Europa. Daar wordt ook hedenlaags in de Kamer de verzwaring van den militairen dienst besproken. En wat gebeurt er ? De duitsche volksvertegenwoordigers zijn verre van tot akkoord te zijn over die verzwaring en tot hier toe, volgens de tijdingen die wij ontvangen, is er veel meer kans dat het ontwerp zal verwerpen dan aangenomen worden. Onsdunkt dat ons klein landje wel zou doen zich daar aan te spiegelen.

Indien — hetgeen ons overigens onmogelijk schijnt — de verzwaring der militaire lasten door onze Kamers aangenomen werd, dat ware een groot onheil voor de katholieke of bewaernde partij. Wel zij daar een voorbeeld van, lezers van den **Postrijder** ? De kiezers van het kanton Neufchâteau in Luxemburg werden zondag acht dagen bijeengeroepen om over te gaan tot het kiezen van een provinciaal raadslid, en de nitslag dezer keuze is ten voordele van M. Deum, kandidaat der liberalen geweest, die met 25 stemmen meerderheid gekozen is.

Wenna, wilt gij weten waaraan de plaatselijke conservatieve dogmaten die overlag onzer vrienden toeschrijven ? Wel heel eenvoudig aan het hatelijk wetsontwerp d'Oultremont, dat door de Neufchâteausche liberalen tegen de katholieken gebruikt werd.

De kiezers, die allen tegen de afschaffing der *remplacements* zij, wilden niet stemmen voor eenen kandidaat, die een ministerie onderstemt, dat, zoo men zegde, den soldatendienst wil verzwaren, en kozen daarom voor den liberalen kandidaat.

Ziedaar reeds een eerste gevolg van het rampzalig wetsontwerp d'Oultremont.

Buiten het naderige, dat het voor het volk bevaat, is het nog een wapen in de handen der geuzen om ons te bevechten.

Willen onze katholieke wetgevers wel doen, wenna dat zij dan dooreensandig, hoe gauwer hoe liever, het wetsontwerp ter handeling brengen in de Kamer en het even gauw bevestigen.

Hoe eerder begraven, hoe minder kwaad het ons zal doen.

Belgie is een klein landje dat op het gebied van oorlogskracht en overwinning maar weinig te verwachten heeft. Ware ons leger nog twee, drie, viermaal sterker, wat zouden wij nog kunnen doen tegen de reuschachtige mogendheden die ons omringen ? Wij bezitten een eigene taal, een eigene kunst, een eigene nijverheid. Op dit gebied hebben wij, zoowel in de middeleeuwsche tijden als in de hedenlaagsche jaren, den grootsten roem en der grootsten lof verworven. Op dat gebied, en op dat gebied alleen, kunnen wij onze aloude faam waardig blijven. Het staat ons veel beter dan olijftak der vrede te voeren dan op het grondgebied der verdelgende oorlogszucht iets zoeken te verrichten.

La Belgique Macconique, of de maanlijst der Belgische Vrijzetselaars is verschenen.

Alwe iets of wat met de politieke geschiedenis van ons land bekend is, kan er duidelijk in zien dat liberalismus en Vrijzetselary een en 't zelve zijn zegt de *Vlaamse Stem*. De hoofdnummers der liberalen van alle kleur zijn logemannen. Dit is juist geen nieuws, wij wisten het al lang, maar het is goed tegenover het volk daarvan tastbare bewijzen in handen te hebben.

Het overzien van die lange maanlijst heeft ons waardig bedroefd. Dat wij in de lijst de *Peltzers*, de *Emeriques*, en andere Begadde aantroffen, dit was voor ons van weinig belang, die mannen waren daar op hunne plaats. Hetgeens ons bedroef, de was van alle bladrijde, namen van een groot getal hogere officieren aan te treffen. Ziedaar ernstig gevaar voor ons vaderland en voor onze instellingen !

Ministerieele omzandigheden verbieden den soldaat, welke dan ook zijn graad weze, deel te maken van politieke genootschappen ; om die reden ontzegt men maar al te dikwijls aan de arme militiamen het recht om naar de katholieke *parterres* te gaan, waar nochtans, wij spreken met kennis van zaken, nooit een woord over politiek gerept wordt. Men verbiedt den soldaat naar de *patronages* te gaan, terwijl hij vrijen toegang zal hebben in de huizen van ontucht ; en diezelfde oversten, die de ministerieele omzandigheden voor de kinderen van ons katholiek Belgisch volk op de strengste en onredelijkste wijze onbegrijpen en uitvoeren, treden die voorschrijven zelf onder de voeten, en zij maken deel van een bij uitstek politiek genootschap, dat in zijne schuld voort de verdelging van Abaar en Troon, tot welke verdelging nochtans die officieren het zweerd dragen.

Is het nu begrepen waarom het slechts met de dood in de ziel is dat onze katholieke bevolking hare zonen naar de kazernes ziet trekken ?

Te veel officieren zijn tegenstrevers van elke godsdiensvoering, van die kristene zieleleer en van allen godsdiens.

Dat verbandt geen vrijzetselaars in 't leger, is veroverlijker dan het dubbel *de remplacements* zonde zijn. Lees de geschiedenis der hedenlaagsche tijden, en ge zult zien wat de vrijzetselary in 't leger, voor een land in oorlog, zijn kan.

Wij zijn dan ook genegen, nu bij gelegenheid der militaire kwestie, den kreet te doen hooren welke tijdens den schoolstrijd, van het eenen uitende van Belgie tot het andere, die herten

van alle katholieke ouders deed trillen : Neen, neen gij zult de ziel onzer kinderen niet hebben !

Meer dan eens hebben wij doen nitschijnen dat de godsdiensaat alleen bekwaam is om de samendeeling te reddden uit den bedenkelijken toestand waarin zij verkeert ; want de godsdiensaat alleen bezit de macht en het gezag om aan de meesters de menschevendheid in te boezemen jegens hunne onderdanen en om aan den werkmán de tevredenheid met zijn lot en de gelatenheid voor te houden.

Als men zulks leest in eene katholieke gazet, schijnt men daar minder geloof aan te hebben ; maar zulke verklaringen krijgen, als het ware, meer kracht als men ze uit den mond der socialisten zelf hoort vallen, wanneer men ze in een dagblad zooda's de *Foraat* aantroft. Wenna, het socialistisch blad van Gent deed onlangs een bekendenis, die juist overeenkomt met onze denkwijze ; natuurlijk dat men gander den heilzamen invloed van den godsdiensaat niet prijst, maar men heeft toch den moed denzelve te erkennen.

De *Foraat* wordt van dag tot dag stouter en heviger in zijne aanvallen tegen de rijken en de eigenaars ; hij is zelf zoo overtuigd dat vele weldenkende werklieden, welke hij in het begin meende begoocheld en gewonnen te hebben, zich nu met klank van hem afscheiden en hem den rug toe keeren.

Dat wordt hij gewaar en in plaats van wat wijzer te worden en zijne aanvallen zoo wat te verzachten, spitwt hij vurr en vlam tegen die achtentwintig *« die stem en dwaas ghehoen »* zijnder die *« gekloektek koorwachters »* die de liberalen zoo schijnen te verachten — en kan « niet anders hebben aangeprevel dan den vader ons » te lezen en kan herinnern de *« gelukzaligheid te behooren »*.

Onmoglijk mitdrukkeliaker die macht van den katholieken Godsdiensaat te bekennen en aan de liberalen in het aanzicht te zeggen dat hetgeen zij zoo kleinachten juist het eenigste is wat de vernielingsplannen der socialisten tegenhoudt en verijldt.

Stads- & provincie nieuws.

Wij beginnen vandaag eene reeks zeer belangrijke *feuilletons*, bijzondere geschreven voor den **Postrijder**. De nadruk dezer *feuilletons* is niet toegelaten.

Geleijk wij het in onze vorige nummers gemeld hebben, komt morgen zondag de katholieke associatie van Tongeren loopen om hare denkwijze over het wetsontwerp d'Oultremont te doen kennen. Wij hopen dat onze associatie, geleijk overigens de andere associatie van het land, den wensch zal mitdrukken alle verzwaring van den soldatendienst zien van kant te stellen.

De katholieke associatie van Maesoyck was verleden zondag vergaderd ten einde het voorstel van M. d'Oultremont over den persoonlijke militairen dienst te bespreken.

Verscheidene redenaars hebben deel genomen aan de discussie.

Met eenparige stemmen heeft de vergadering het voorstel d'Oultremont verworpen. Zij heeft den wensch mitgedrukt dat er een leger van vrijwilligers ingericht worden dat onder tusschen de zedelijke en stoffelijke toestand van den soldaat verbeterd worde.

De katholieke associatie van het kanton Bertrien, in algemeene vergadering, heeft de volgende besluiten aangenomen :

1° De associatie protesteerde tegen den persoonlijke dienst en verlaagt dat de vertegenwoordigers van het arrondissement Hasselt in de Kamers de invoering van deze hervorming bestrijden.

DE HEKSENJACHT (1)

De oude John Podgers leefde te Windsor, onder de regering van Jacob I. Windsor was ten dien tijde eene eigenaardige stad ; John was ook een zondring persoonnaadje. John en Windsor waren voor malkander gescrepen en verlieten zich nooit.

Kort en dik en met eenen allerbesten appetijt begaafd, ziedaar het portret van John. Een en slapen waren zijne twee tijdverdriften ; hij at als hij ontwaakte en viel in slaap als hij gegeden had. In de stad Windsor had hij niettemin den naam van een wijs en voorzichtig man, die zoo men zegde, meer verstand verborghen held dan dat hij er openlijk het bliken. Deze goede gedachte werd nog versterkt door de gewoonte die hij had van met staatigheid het hoofd te schudden telkens dat men hem over de eene of de andere zaak zijne denkwijze vroeg.

John Podgers scheen wel de gelukkigste der menschen. Doch helaas ! in weerwil zijner uiterlijke ongewoelheid, was hij door eenen aanhoudende ongerustheid gestoord. In dien tijd leefden er te Windsor menige oude vrouwen, onder den naam van heksen bekend, die men aanschouwde als de oorzaak van alle waarden en alle ongelukken die in de stad voorvielen. De koning, die weinig heksengezind was, konigde

een edikt af, waarin hij verscheidene middelen aanduidde om de plichtige poezigen der heksen te verijdelen en hunne slechte poezien ten hume nabede te doen draaien. Dank aan 's konings edikt, ging er geen dag voorbij of er werd op de eene of andere plaats van het vengelsch grondgebied ene heks gevangen, verdrunken of verbrand.

De meest bekende van dien tijd handelden over die stof, en verspreidden schrikverwekkende geruchten over de heksen en hunne slachtoffers.

De kleine stad Windsor ontsaapte niet aan de besmetting. De inwoners verlieten het leest van koning Jacob door het verbranden eener heks, en zonden eenige der overblijfsels naar het hof met een erbedig adres dat hune getrouwheid aan den mark mitdrakte. De koning geveerlijgde zich aan de inwoners van Windsor te antwoorden. Hij schreef hun maatregelen voor om de heksen te ontdekken, en onder de middelen die hij hun aanbeveelde gaf hij de eerste plaats aan de hoelrijzen, ter oorzaak hunner tooverkundige voorn. Vele hoopten dus hunne kinderen tegen de betoovering te beschudden met hun het ambacht van smid te doen leeren.

Te midden dezer algemeene ontsteltenis, werd men gewaar dat John Podgers, nog meer dan in het verleden, het hoofd schudde. Hij kocht alle boeken die men tegen de heksen uitgeg. Hij onderrichte zich ten gronde in de kunst der tooverij en der heksenbanning, en droemde slechts van oude wijven die des nachts te paard op eene bezemstok door de lucht reden. Van toen af legde hij zich toe op het vervaardigen van heksenvalen. Deze bestonden meesal in twee kruisgewijs geplaatste strooken, of in een blad uit den bijbel met een vingergreep zont bezaaid. Zoo het gebeurde dat ene oude vrouw over deze voorwerpen struikelde, dan hield John Podgers de plichtige terstand aan en riep om hulp. De

ontdekte heks wierd dan dadelijk in het water geworpen.

De hardnekkige jacht en het kort recht dat hij met de heksen voerde, verwierpen onze held eenen buitengewone faam. Een enkele persoon hechte geen geloof aan zijne macht, dit was zijn eigen med, een losbol van twintig jaren, die zijnen oorn beklagde schoon hij hem omphoudde wonderlijke gebeurtenissen uit de heksenboeken las. De geburen vergaderden zich des avonds onder het portaal van John's woning en buisterden met de grootste aandacht naar de schrikkelijke zaken die Will Marks hun luud op voorlied.

Op eenen zomeraavond zat Will, naar zijne gewoonte, in het midden van eenen kring toehoorders, en las hun, met duizend versiersels die hij er behendig bijhing, de geschiedenis van eenen gentleman die de proef der heksen en der duivelen geworden was. John Podgers zat tegen zijnen neef over. Zijne gansche houding drukte den schrik uit die hem overmeesterde. De overige toehoorders leelden en wenschten nog meer te hooren. Van tijd tot tijd onderbafk Will zijne lezing, en overzag den kring zijner verschrikte medbegrijpers met eenen oogslag wens spotachtige snaakschheid bij met moeite kon verbergen.

Eensklaps richtten allen het hoofd op. Een ruiter kwam in vollen draf langs den grooten weg aan, hield zijn paard voor het portaal stil en vroeg naar John Podgers woonde.

— Hierzells, riepen een twaalft stemmen.
 De ruiter stapte van zijn paard af, en naderde de vereenigde gebaren.

— Van waar komt gij ? vroeg John.
 — Van Kingston, sir.
 — En welke oorzaak voert u herwaarts ?
 — Eene ernstige zaak, eene zaak van heksery.
 Op dat woord van heksery beschouwde eenieder

den vreemdeling met den grootsten schrik. Will Marks alleen bleef kalm.

De boel herhaalde zijn antwoord op plechtigen toon. Daarna verteld hij, hoewel verscheidene nachten, de inwoners van Kingston ontwaakt werden door het getier dat de heksen rond de staalgele maakten ; hij voegde er bij dat verscheidene reizigers dezelve klaar gezien hadden en eindlijk dat drie oude vrouwen der omstreken ernstig verclacht warden..... De aanhoorders sidderden. John Podgers schudde het hoofd op eene wijze die buitengewoon veel schelen te betekenen.

De boel ging voort. Er was raad gehouden geworden, zede hij ; de magistraten hadden besloten dat er iemand onder de galg de wacht zou houden ten einde de heksen te herkennen. Doch niemand had zich voor dat gevaarlijk ambt aangeboden, en men had hem naar John Podgers gezonden, als naar eenen in dat vak beroemden mande alle hekserynem bevoering uit overde.

John ontzag deze mededeeling niet en staitig gelat. Hij antwoordde in korte woorden dat hij zich gelukkig zou achten dienst te kunnen beuizen aan de burgers van Kingston, maar dat zijne onoplozende slaaphst hem daartoe onbekwaam maakte. Nogtans, zede hij, er bevindt zich hier een man die zijn leven doorbragt met hoelrijzen te smeden en dus niets van de heksen te vreezen heeft. Ik twijfel geenissins, volgens zijne faam van moed en onverschrokkenheid, of deze zal mij volgaarne vervangen.

De smid bedankte John over de goede gedachte die hij van hem had, zede hij, het is mij onmogelijk naar Kingston te vertrekken, ik hoor mij zelve niet toe ; de gedachte van mij in zulke zaak ingewikkeld te zien, zou voorzeker mijne vrouw doen sterven.
 Alle getrouwde heden gaven den smid gelijk en

2° Deze vergadering, met eenparige stemmen, vraagt dat het leger uit vrijwilligers worde samengesteld ;

3° Zij drukt den wensch uit dat de vaderlandslievende houding der politieke partijen aan het gouvernement betale de zaak op te lossen volgens de belangen van het land.

4° De vergadering beslist dat deze wenschen zullen overhandig worden ;

5° Van de heeren senateurs en volksvertegenwoordigers van het arrondissement Hasselt.

6° Aan het centraal comité der vier gebederde associatie van het arrondissement Hasselt, met verzoek om het spoedigste hune leden te vergaderen en de vraag van den persoonlijke dienst aan de dagorde te brengen.

Geleijk de vorige jaren hebben de leden van het werk van St Nikolaas deze maal zich nog opperblij van hunne taak gekweten.

Verleden maandag, hebben de vier honderd kinderen der school van de Zusters van Maria hun deel van geschenken en van vrogde genoten.

Wij achten het ons een plicht onze gelukwenschen te sturen aan de jonge lieden van het werk van St Nikolaas, die zoodoedig de middelghele nitoelenen, zoodoelien niet zonder blooming leden, bij die gezegd heeft dat geen enkel glas water aan den kleinsten zijner kinderen gegeven onbehoofd zal blijen.

Wij hebben aangekondigd dat het werk *la Belgique macconique* te koop is op het bureau van den **Postrijder**. Dat werk behelst de lijst van alle vrijzetselaars van het land. Doch deze eerste lijst is zeer onvolledig ; zij behelst zeer weinig namen uit de provincie Limburg en nogtans iedereen kent meer dan eenen van die vree snaken die er op toemen dat zij de lieden van de vrijzetselary.

De uitgever der *Belgique macconique* houdt zich thans bezig met de vervaardiging van een tweede boekje, waarin men de namen zal vinden van alle vrijzetselaars die aan het eerste boekje deel ontkenen.

Wij herinneren dat de *Belgique macconique* te koop is op het bureau van den **Postrijder**, groote markt te Tongeren, ten prijze van fr. 5.50. Het tweede deel, dat nog niet verschenen is, zal gratis toegezonden worden aan alle personen die het eerste deel gekocht hebben.

De storm.

De storm die deze week over Tongeren en de omstreken gewoed heeft, is op andere punten van het land niet minder hevig en gevaarlijk geweest.

Te Brussel zijn verscheidene boumen in de wandeling der Allee Verte ontworteld.

Een bakkerskar werd door den wind omvergoorpen en de voerman had nauwelijks den tijd om aan zijnen bok af te springen, zoo niet was hij in gevaar van te verongelukken.

Een muur nabij de Sceme is omvergoorpen ; een groot getal schoorsteenen zijn ongevallen.

Op den Waverschen steenweg werd een kind van 10 jaren door den wind opgelicht en tegen de ijzeren grilgalle van een inborst huis geworpen. De arme kleine was buiten kennis en is zeer gevaarlijk gewond.

Verscheidene dakken van huizen zijn weggeerukt ; straatlantaars die op de pilars van gegoten ijzer stonden zijn omgerukt. De gansche zine van het dak der kerk van het H. Kruis is weggevaand.

Te Lembeop is de kerktoeren ongevallen.

Van alle punten des lands meldt men ongelukken door den storm veroorzaakt.

— Men schijnt uit Gent ;
 Een geweld onweder, vergezeld van geweldige donderslagen en hagelbuien is gisteren namiddag

verklaarden misgelijks dat zij zich aan hunne familie verschildigd waren.

Alle oogen vastgeiden zich dan op Will Marks, die peugman was en die meermalen den spot met alle hekserynem gedroven had. Iedereen flusterde in het oer van zijnen geluim : « Waarom spreekt hij Will niet aan ? » De peugman haaste zich te zeggen dat hij geveerd was en dat hij binnen vijf minuten van meen, zadel zitten, zoo niet had hem de eer besteld van zich voor de stad Kingston op te offeren. En zoudt het antwoord af te wachten loep hij zijn paard zadelen.

John Podgers volgde zijnen neef om hem van zijne roekeloze onderneming te doen afzien ; doch het was verloren moeite. Hij vreesde den uitslag dezer zaak voor Will. Hondend maal had hij in volle dag de heksen verhooren, doch nooit des nachts, en het was vooraf in de nachtelijke duisternissen, dat zij hune schrikkelijste bevoering uitwerkten. De onstandigheid der galg was ook ver van geruststeld te zijn. Eindelijk, de onbeheld wilde geene faam in gevaar stellen die hij ten koste van zoovel overwinningen verworven had ; maar hij betrugde aan zijnen neef meer belangstelling dan hij er hem ooit betoonde had, en schon hij Will verclagde aan het gevaar te onttrekken, geveldte hij nogtans zenen zekeren hoogmoed over de dapperheid van den jongeling.

In weinige minuten was Will gereed om te vertrekken. Op zijne schoenders hing een wijde mantel waarvoor het handvatsel van een lang zwaerd te voorschijn kwam.

— Nu, kameraad, zie hij tot den vreemdeling, toen hij den weg. Vaarwel vrienden, vaarwel goede oorn, ik zal uwe complimenten aan de heksen van Kingston maken.
 Will en zijn gezel verwijfden zich op den volen draf.
 (Wordt vervolgd.)

(1) Verboden nu te drukken.